

ÓSZÖVETSÉGI ADVENT

Advent, latin szó, eljövetelet jelent. Az adventtel a keresztyén felekezetek az Úr születésnapjának az ünneplésére készítik elő a híveket. Az Újszövetség nem ad példát, sem utasítást erre a szertartásos gyakorlatra. Az adventi emlékeztető és gyertyagyújtásos szertartás római katolikus eredetű. Innen vették át a protestáns felekezetek is az adventi ünneplést. Ez is egy ünnep, amely nem újszövetségi eredetű.

Ha a Krisztus eljövételére és várására bibliai utalást kívánunk találni, akkor azt az Ószövetségben kell keresnünk. Az Ószövetségben olyan részletes leírást találunk Krisztus eljövételére, amely teljesen fedi a beteljesedés utáni újszövetségi leírást. Az Ószövetség

bejelenti Krisztus eljöveteletét. Ez az ószövetségi Advent.

1.

Mózes első könyvében olvassuk az első utalást arra az ígéretre, hogy egy Szabadító el fog jönni. Ezt az utalást a harmadik rész 15. versében találjuk. A legtöbb bibliai tudós ezt a verset úgy tekinti, hogy ez a Messiás eljövételére vonatkozik. Másként ez a vers nem is érthető. Mózes első könyve gazdag az isteni rendeletek és intézmények leírásában. Ennek a gazdag sorozatnak a legértékesebb gyöngye Krisztus jöveteleének a bejelentése.

2.

A Biblia első könyvében található ígéret nem bocsátkozik részletekbe a beteljesedés módjára vonatkozólag. A részleteket az Ószövetség későbbi könyveiben olvashatjuk. Ezek a későbbi közlések meglepően egyeznek az újszövetségi történelemmel. **Mikeás próféta közölte, hogy Krisztus születésének a helye a júdeai Betlehem lesz.** Így írta Mikeás: „De te Efratának Betleheme, bár kicsiny vagy Júda ezrei között: belőled származik nekem, aki uralkodó az Izráelen, akinek származása eleitől fogva öröktől fogva van” (5:2). Mikeás látta az örökkévaló Királyt, aki a szerep Betlehemben fog földre jönni.

A megtestesülés csodájáról Ésaías próféta írt. Jelentése pontosan egyezik Máté és Lukács evangélisták feljegyzéseivel. „Íme a szűz fogan méhében és szül fiat, s nevezi azt Immánuelnek” (Ésaías 7:14). Máté ezt írta: „Szül pedig fiat és nevezd annak nevét Jézus-

nak, mert ő szabadítja meg az ő népét annak bűneiből” (1:21). Jézus az az Immánuel, a velünk levő Isten, a bűntől szabadító. Lukács további adatokkal szolgál a csodálatos születésről, amint leírja az angyal közlését Máriának: „A Szent Lélek száll te reád és a Magasságosnak ereje árnyékoz meg téged” (1:35).

3.

Az Ószövetség leírja, hogy milyen lesz az eljövendő Messiás. Nem lehetett volna annál érthetőbben és világosabban jellemezni az ígért Szabadítót, mint ahogy Ésaías tette: „Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk és az uralom az ő vállán lesz és hívják nevét csodálatosnak, tanácsosnak, erős Istennek, örökkévalóság atyjának, békesség fejedelmének” (9:6). Ennek a versnek minden szava jelentős, de két szót ki kell emelnünk: „Istennek”, „Örökkévalóság”.

Az ószövetségi istenfélő zsidók, a próféták különösen vigyáztak arra, amit az Úr a Tízparancsolatban mondott: „Ne legyenek néked idegen isteneid én előttem”, és „Az Úrnak, a te Istenednek nevét hiába fel ne vedd” (Mózes II. 20:3, 7). Ha Ésaías, Isten híu szolgája, a testet öltött Krisztust erős Istennek” nevezte, ezt csak úgy tehette, hogy tudta, hitte, hogy próféciája magától Istentől jött és nem volt kétsége, hogy az Úr Jézus Krisztus Istennel egy. Pontosan úgy, ahogy Krisztus maga mondta: „Én és az Atya egy vagyunk.”

Krisztus örökkévaló. Az „atyja” szót azt jelenti, hogy az időn felettsége isteni voltából származik. Ekként az emberek is Krisztus kegyelmi adományából részesülnek az idő végtelenségéből.

(Folytatás a 2. oldalon)

Betlehemes ének

*Ó, emberek, gondolatok ma rá,
Ki Betlehemben született ez este
A jászol alján kis hajléktalan,
Szelíd barmok közt, kedves bambinó.*

*Ó, emberek, gondolatok ma rá:
Hogy anyja az Úr szolgáló leánya
És apja ács volt, dolgozó szegény,
S az istállóban várt földel reájuk.*

*Ó, emberek, gondolatok ma rá,
A betlehemi kisded jászolára,
Amely fölött nagyobb fény tündökölt,
Mint minden várak s kastélyok fölött.*

*Ó, emberek, gondolatok ma rá,
Ki rómaihoz, barbár zsidóhoz,
A kerek föld mindegyik gyermekéhez
Egy üzenettel jött: Szeressetek!*

Ó, emberek, gondolatok ma rá!

JUHÁSZ GYULA

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905

Editor:

DR. BÉLA UDVARNOKI
609 Woodridge Dr., Murfreesboro, NC 27855
Tel.: (919) 398-4646

Contributing Editor:

REV. THEODORE BRETZ
508 Shroyer Road, Dayton, OH 45419
Tel.: (513) 298-9531

A szerkesztő bizottság tagjai:
**Bányai Sándorné, Bretz Tivadar,
Háló Barnabás**

Second Class Postage Paid and Entered at
Melbourne, FL and Additional Offices
SUBSCRIPTION FEE \$15.00 per year
Send subscription and change of address to
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (305) 723-3288

FONTOS!

Előfizetést, címváltozást kérjük küldeni
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
A változtatásra kérjük számítsanak 8 hetet.
Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt
minden hónap elseje és tizenötödike. Sürgős
hírek a lap megjelenése előtt tíz nappal be-
küldhetők.

A szerkesztőség korrekktúrája alapján készítette:
Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: REV. THEODOR BRETZ,
508 Shroyer Road, Dayton, OH 45419
Tel.: (513) 298-9531

Alelnök: MRS. ALEXANDER BANYAI
242 Huntington Ave., Bronx, N.Y.
Tel.: (212) 863-7088

Titkár: BARNABAS J. HALO
655 Park Ave., New York, N.Y. 10021
Tel.: (212) 744-4742

Pénztáros: LOUIS DRESCHER
2636 East 124th St., Cleveland, OH 44120
Tel.: (216) 231-0038

Misszió Bizottság elnöke:
REV. JOSEPH BOGAR
7852 Robinson Str., Allen Park, MI 48101
Tel.: (313) 928-6099

Pénzügyi Bizottság elnöke:
ALEXANDER BANYAI
242 Huntington Ave., Bronx, N.Y.
Tel.: (212) 863-7088

Bethesda Otthon igazg.: ERNEST CZIRAKY
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (305) 723-3288

AN IMPORTANT NEW BOOKLET

**MICHAEL KORNIA,
AN APOSTOLIC HERO**
(in English)

To be ordered from:
Dr. Bela Udvarnoki
609 Woodridge Drive
Murfreesboro, N.C. 27855

Price: \$1.80 U.S.A., \$2.20 Canadian.

Őszövetségi advent

(Folytatás az 1. oldalról)

4.

Az Úr Jézus tetteiről és csodatételeiről szóló ótestamentumi leírás csodálatba ejt. Két kimagasló példát említünk. Ésaiás látta prófétai szemeivel, hogy „A nép, amely sötétségben jár vala lát nagy világosságot” (9:2). A beteljesedésről János így elmélkedik: „Az igazi világosság eljött volt már a világba, amely megvilágosít minden embert” (1:9). Amit pedig Ésaiás könyvének a 35:5 és 61:1—2 verseiben olvassunk, az annyira egyezik Krisztus tetteivel, hogy maga az Úr is idézte Bemerítő Jánosnak küldött válaszában. Ezzel maga Krisztus igazolta az őszövetségi prófécia helyességét.

Az a tény, hogy Ésaiás próféta és János apostol jónak látta kiemelni azt a fontos hírt, hogy Krisztus világosságot hozott az emberiségnek, erősíti hitünket: Krisztus tanítása az igazi bölcsesség és Krisztus tanítványai nem ködös és nehezen érthető tantételekben hisznek, hanem világos, tiszta és mindenki által elfogadásra méltó örömhírben. Krisztus követői a világosság fiai.

Az Úr Jézus többi tetteiről tapasztalati ismeretünk van. Az Úr gyógyít, vezérel, vigasztal és felemel.

5.

Megható módon foglalkozik az Ószövetség az Úr Jézus áldozati halálával. Az Ószövetségben is van „Passio”, Krisztus szenvedéséről és kínos haláláról szóló leírás, épp úgy, mint az Újszövetségben, Máté és János részletes tudósításában. Ésaiás a 35. rész 3—7. verseiben prófétai meglátásai mellett mélyseges teológiai igazságokról is ír. Ésaiás munkájából megtudjuk, hogy az eljövendő Messiás testi halála nem közönséges elmúlás. Megtudjuk, hogy Krisztus ellenségei romlottságuk és mélyre süllyedt állapotukban emberhez nem illő gyalázatban részesítették a Szentet, az Isten Bárányát (3. v.). A gyalázat után, mielőtt kivégezték, megkínózták s végül mint juhot a mélységekben megölik.

Látta a próféta lelki szemeivel a méltóságos királyt, aki nem mentegette magát. Mint megnémult juh, szó nélkül tűrte az emberi gonoszság, el-

vetemültség és istentelenség kegyetlenségeit.

A golgotai kereszt szépségét és dicsőségét is ecseteli a próféta. Az ártatlan, alázatos isteni bárány a bűnös emberek megváltásáért halt meg a kereszten. Magára vette az emberek bűneit, betegségeit és vétkeit, hogy így elégítse ki az igazság követelményeit. A kereszt az igazság örök érvényét és a szeretet soha el nem múló erejét jelképezi. Végül az őszövetségi adventi leírás bejelenti, hogy az „Ő sebeivel gyógyulánk meg.” A meggyógyult Krisztushívők üdvösséget nyertek.

6.

Az őszövetségi kép teljes lett Dávid látomásával. **Dávid egy feltámadott Urat látott.** A 16. zsoltárban így szól: „Mert nem hagyod lelkemet a seolban; nem engeded, hogy a te szented rothadást lásson” (10. v.). Hogy ez a vers Krisztusra vonatkozik, azt Péter apostol igazolta a pünkösdi beszédében, ahol szó szerint bizonyította, hogy Dávid „előre látván ezt, szólott a Krisztus feltámadásáról” (Ap.cs. 2:31).

Az őszövetségi szentek igazi adventi időben éltek és reménykedtek. Elmélkedjünk az őszövetségi karácsonyi jelentés szépsége és tökéletessége felett. Tegyük komoly tanulmány tárgyává Isten szolgáinak, a prófétáknak írásait és jóvendőléseit. **Krisztus születésének emlékünnepe**n menjünk el mi is lélekben Betlehembe és „lássuk meg a dolgot, amit az Úr megjelentett nekünk” (Lukács 2:15).

U.

Az Evangéliumi Hírnök

olvasóinak,

kedves testvéreinknek

küldjük üdvözlétünket

és áldáskívánásainkat

**Urunk születésnapj ünnepén,
1987 Karácsonyán!**

**Az új évben, 1988-ban
legyen valóságga
az angyalok békeszózata
magyar baptista testvéreink
életében**

**DR. UDVARNOKI BÉLA
és RUBY**

„AZ ÚR ÁLDJON MEG”

Testvéri köszöntéssel üdvözljük a szülőföldről **dr. Udvarnoki Béla** testvért 90. születésnapján. Örömmel tölt el bennünket, hogy a tíz évvel ezelőtt küldött „Távoli köszöntőnk” után ismét szeretettel üdvözölhetjük körünkben; sokunknak lelki atyját, nevelőjét és szolgatársát.

Életfónala immár túlhaladta az Írás szerinti „hetven, legfeljebb nyolcvan esztendő”... De az apostollal valljuk: „Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által és ez nem töletek van: *Isten ajándéka ez*” (Ef. 2:9). A hosszú földi lét lehet átok és gyötrelem; de ugyanez áldást és megelégedést is jelenthet! Rohanó világunkban ilyen tisztos kort testi és szellemi erőnlétben megérni, valóban a Mindenható különleges ajándéka. Jubiláns testvérünkkel együtt nem hiszünk a „véletlen”-ben. Ő sem tulajdonítja az elmúlt kilenc évtizedet annak, „amely gyorsan továtúnik, mintha repülnék”...

Amikor az elmúlt évben meglátogathattuk hangulatos otthonában, nagy megtiszteltetésben részesített, magnetofonra vehettem életútjára való visszaemlékezését. Ilyenkor mindig előtérbe nyomul a kérdés: *mi lehet a nyilatkozó titka?* Emlékezése során üstökös-ként ragyogott fel a hívő szülői hajlék egész életére kiható áldott fénysugara. Boldogemlékű szülei — id. Udvarnoki András és Tenke Julianna —, olyan családi légkört teremtettek, és annyira kivételes lelki hatásokat árasztottak, amelyekben csak igen kevesen részesülhettek. Az alázatot és bölcsességet, a buzgóságot és megfontoltságot drága örökségként tőlük nyerte. Míg a tudományt, a szolgálatra való felkészülést céltudatos szorgalmával önmaga szerezte meg (I. Kor. 12:8). Ezek képezték az alapját annak, hogy az Úr hívására figyelve, Isten országának felettébb hasznos munkása lehetett. Miután alaptermészetéből hiányzott az öncélú magakelletés, törtetés, netán emberi kegyek keresése, életét teljesen az Úrra bízta, s lépteit is Ő irányította. Mindig annyi erőt, kegyelmet és bölcsességet kapott felülről, hogy szolgálatait áldás kísérte. Nála is teljességbe ment, amit az Úr Ábrahámnak ígért: „megáldalak téged... és áldás leszesz” (I. Mózes 12:2).

Visszaemlékezése szerint, amikor 1944 utolsó napjaiban a pesti szeminárium padlásán egy gerendán állva élve maradt, — míg a felrobbant lövedék az alatta levő szobában kioltotta első hitvese életét, — az első találkozáskor a péceli szülői hajlékban édesanyja csupán ennyit mondott: „Béla, el ne feledkezzél a gerendáról... Ne hidd egy pillanatra sem, hogy te azért

maradtál meg, mert jobb hívő voltál, mint Gladys.” — „Azután — emlékezett vissza testvérünk, — édesanyám még mondott valamit, amit aranybetűkkel márványba kellene vésní: **„Meghalni nem okvetlenül átok, életben maradni nem okvetlenül áldás.”**

Az elmúlt évtizedek után világossá válik, hogy annak az életmentő gerendának, amit méltán nevezhetünk a „kegyelem gerendájá”-nak, méltán volt akkor feladata és jelentősége Udvarnoki Béla testvér életében. Hiszen kijövele után nemcsak az idegenbe szakadt honfitársainak lelki gondozását és irányítását kapta feladatául, de mint a klasszikus demokrácia s benne az emberi szabadságjogok fölcent bajnokának céltudatos küldetésévé vált mindezeknek tántoríthatatlanul hangot adni, szószéken és a sajtóban egyaránt! Hosszú pályafutása alatt semmilyen „izmus” szolgálatába nem állt. Egyetlen szilárd fundamentuma a Szentírás volt, maradt és marad szíve utolsó dobbanásáig!

Amikor Budapest ostroma után első alkalommal kimehetett szeretett gyülekezetébe Kispestre — hitvese után kisleányát és édesatyját is eltemette —, látva a gyülekezet megdöbbenését egyéni sorstragédiája felett, csupán ennyit mondott: „Testvérek, ne sajnálkozzanak, hanem csak szeressenek.” Ezt a kívánságát azóta is sokan teljesíthetjük az óhazában épp úgy, mint az újvilágban. Kívánjuk, kísérje ez a testvéri szeretet továbbra is életútján. Hittestvérei, munkatársai között lehetnek eltérő véleményen lévők is, hiszen ő sem „tévedhetetlen” ember, de őszinteségében, becsületességében és tiszta szándékában még ellenfelei sem kétkedhetnek!

Mindezek azonban most mind eltörpülnek, mert mint Krisztus testének tagjai — bármekkora is legyen közöttünk a térben és véleményben meglévő távolság — e kivételes évfordulón mi, óhazai tisztelői és még élő húsz egykori tanítványa, lélekben köré állva szívszeretettel köszöntjük Udvarnoki Béla testvérünket, az ősi ároni áldás szavaival:

*„Áldjon meg téged az Úr, és őrizzen meg téged.
Világosítsa meg az Úr az ő orcáját te rajtad
és könyörüljön rajtad. Fordítsa az Úr az ő orcáját
tefeléd és adjon békességet néked.”*
(IV. Mózes 6:24—26.)

Bányai Jenő

Budapest, 1987. augusztus 30.

SZEMLE

**AZ ÚR JÉZUS FÖLDREJÖVE-
TELÉNEK** 1987. évfordulója az egész keresztyén világ nagy ünnepe. Annak mondják. (Krisztus születése a mai időszámításunk előtt 4—5 évvel történt.) Vajon kit ünnepel és hogyan a keresztyének nagy része? A kereskedelmi világ kisajátította magának Krisztus születésnapját üzleti haszonra. Az Egyesült Államokban és Kanadában az üzlet karácsonyi előkészülete már a Hálaadás Napja előtt megkezdődik. (Az Egyesült Államokban ez a nap november 25-én van.) Az üzlet „adventi” előkészülete megelőzi a felekezetek adventjét. Nem is tagadják az üzletemberek, hogy ha a karácsony előtti áruforgalom s vele a bevétel jó, akkor ez az egész évi üzleti hasznot koronázza meg. A karácsonyi eladás a főüzlet.

Az üzletembereket nem lehet hibáztatni azért, hogy minden lehetőséget és jogcímet megragadnak a haszonért. Ha valakit lehet hibáztatni, akkor azok a keresztyén vevők, akik karácsonyi vásárlásukban elfeledkeznek az ünnepelt személyéről, Krisztusról, és költekezésükben nem az Úrnak hódolnak, hanem szokásaiknak. A nagy kiadás után úgy az eladók, mint a vevők annyira kifáradtak, hogy az Úr ünneplésére és szívbeli születésnapra már alig marad erejük. Ilyen a mindenható üzlet módja.

HOGYAN ÜNNEPELNEK A KERESZTYÉNEK? Ünneplésükben ezek is elősegítik a jó üzletet. De hogyan köszöntik a földrejött Messiást születése évfordulóján? A baptista közösségben is nagy ünnep a karácsony. Itt óhatatlanul is előjön a kérdés: Krisztust ünneplik-e a hívők, vagy csupán magukat szórakoztatják szép énekeikkel és hatásos verseikkel?

Ismeretes tény az, hogy karácsony ünnepén az addig félig üres, minden felekezet templomai is megtelnek. Megtelnek az évi nagy ünnepeken (húsvét, pünkösd) is, de vajon milyen ünneplés az, amelyen a hívek évente kétszer—háromszor kívánnak részt venni? Ezeket a képletes tiszteleteket még az emberek sem tekintik valódinak, és hogyan fo-

The Hungarian Baptist Union of America

(Auxiliary of the American Baptist Churches)

Amerikai Magyar Baptista Szövetség

Kedves Udvarnoki testvér!

A jó Isten kegyelméből Te egy különleges ajándékot kaptál. Nem sokan élvezhetik ezt az ajándékot. Kilencven éven át vezetett az Isten. Háborúkat vészeltél át, két kontinensen éltél, két nyelven tanítottál és hirdetted az igét. Nemcsak hogy megérted a 90. születésnapot, de erőt és egészséget adott az Úr az Ő munkájának betöltésére.

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség életét nehéz lenne elképzelni a Te hűséges és kitartó szolgálatod nélkül. A Szövetség nevében szeretettel köszöntünk születésnapod alkalmával. A jó Isten gazdag áldását kívánjuk életedre és további szolgálatodra. Engedd meg, hogy Veled együtt énekeljük a 100. zsoltárt:

Ujjongjatok az ÚR előtt az egész földön!

Szolgáljatok az ÚRnak örömmel,

vigadozva járuljatok színe elé!

Tudjátok meg, hogy az ÚR az Isten!

Ő alkotott minket, az övéi vagyunk:

az ő népe és legelőjének nyája.

Menjetek be kapuin hálaénekekkel,

udvaraiba dicsérettel!

Adjatok hálát neki, áldjátok nevét!

Mert jó az ÚR, örökké tart szeretete,

és hűsége nemzedékről nemzedékre.

Testvéri szeretettel

Bretz Tivadar

Szövetségi elnök

gadja az Úr, aki jól tudja, milyen indultal ünnepelnek a hívek.

A KARÁCSONYI ÜNNEP TARTÁSÁRA nincs bibliai utasítás, vagy példa. A karácsonyt, ahogy ma ismerjük, a keresztyének a III. században kezdték. Van azonban bibliai leírás arról, hogy azok, akik tudták a Megváltó születéséről, az angyali üzenet alapján, vagy a csillag híradásából, hogyan köszöntötték a megszületett kisdedet. Ezek ünnepléséből példát vehetünk arra, hogyan illik köszönteni a lelkek királyát születésnapja évfordulóján.

Példát adnak a pásztorok. Lukács evangélista azt írja, hogy pásztorok elmentek „mind Betlehemig” és miután meggyőződtek az angyali üzenet valódiságáról, „elhírdették, ami nekik a gyermek felől mondatott vala” (Lukács 2:17). A pásztorok hallották a mennyei üzenetet, útrakeltek, meggyőződtek és bizonyosságot tettek. Ez méltó és szép születésnap ünnepelés volt. A keresztyénség történetében a júdeai pásztorok voltak az első evangélisták, az örömhír közvetítői.

Tanítanak a napkeleti bölcsek. Má-

té írása szerint így ünnepelték Krisztust: „Leborulván tisztességet tőnek neki és kincseiket kitarván, ajándékokat adának neki: aranyat, tömjént és mirhát” (2:11). A tisztességtéves imáadás volt, az ajándék pedig tiszteletük őszinteségének a bizonyítéka. Az ajándékokat Krisztusnak adták, nem egymásnak.

Karácsonyi ünneplésünkben tegyük magunkat mentessé az üzlettől, szabadítsuk fel magunkat az ajándék várástól és gondoljunk Krisztusra hálaadás-sal. Krisztus lejött a földre, vállalta a földi élet szenvedését és a földi létezés fájdalmas végét, a kínos halált. Ez az áldozat mi érettünk történt. Krisztus életet ajándékozott követőinek. Ez hálaadásra készítet. Dicsőítsük Őt ezért az ajándékért. Hálaadásunkat és dicséretünket egészítsük ki bizonyítékainkkal. Hozzunk mi is ajándékot azért a nagy ügyért, amiért Krisztus földre szállt. Segítsük az Evangélium terjesztését. Hozzunk karácsonyi ajándékot Krisztusnak.

Ez lesz az Úr Jézus fenségéhez méltó és illő karácsonyi ünneplés.

A JANUÁRI IMAHÉT TÁRGYRENDJE

1988. január 4–9.

Általános téma: BÉKESSÉG

Jelige: „Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól.” (I. Korinthus 1:3)

ISTEN BÉKEAJÁNLATA

HÉTFŐ, JANUÁR 4. Javasolt bibliavers: „Azért, ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiék elmúltak, ímé újjá lett minden. Mindez pedig Istentől van, aki minket magával megbékéltetett a Jézus Krisztusban” (II. Korinthus 5:17–18).

1. Az első lépés a békesség felé az Úrral való békesség létrehozása. Rendezzük személyes viszonyunkat Istennel. A viszony lehet három féle: (A) Hitetlen, ellenséges. (B) Semleges, nem tagadó, de nem is szolgáló. (C) Valódi, hitteljes és tisztelő.

2. Adjunk hálát, hogy Isten békeajánlatát a Szentlélek buzditására elfogadtuk és üdvbizonyosságot nyertünk. Adjunk hálát azért is, hogy a békeajánlat ma is fennáll és sok embertársunk részesül az isteni béke áldásaiban.

3. Vizsgáljuk életünket, melyik csoportba tartozunk?

SZEMÉLYES BÉKE ISTENNEL

KEDD, JANUÁR 5. Javasolt bibliavers: „Békességet hagyok nektek; az én békességemet adom nektek: nem úgy adom én nektek, amint a világ adja” (János 14:27).

1. Elmélkedjünk az Úrral való helyes viszony áldása felett. (A) Az Úrral való békesség üdvbizonyosságot ad. (B) A békesség hatással van lelkünkre és testünkre. A békesség egészség. (C) Az igazi boldogságot akkor érzük el, amikor elmondhatjuk: „Az Úrban jó nekem.”

2. Adjunk hálát a mennyből jövő békességetért.

3. Kérjük az áldott békességet Istentől. Szép lesz az egyéni, családi és gyülekezeti életünk.

BÉKEKÖVETEK VAGYUNK

SZERDA, JANUÁR 6. Javasolt bibliavers: „Krisztusért járván tehát követségben, mintha Isten kérne mi általunk: Krisztusért kérünk, békéljete meg az Istennel” (II. Korinthus 5:20).

A megbékélt hívők kötelessége az Isten béke ajánlatának a hirdetése. Ez a hír az Evangélium, az „Örömhír”. A békére van lehetőség, mert ezt Isten kegyelemmel és szeretettel ajánlja. A Vele való békesség: üdvösség; a békétlenség: kárhozat.

1. Vegyük gondos vizsgálat alá, hogyan teljesítjük békeköveti feladatunkat? Prédikációk, szép énekek hallgatása elég a kötelesség teljesítéséhez?

2. Adjunk hálát a nagy kitüntetésért, hogy Krisztus követi lehetünk és a legfőbb jót közvetíthetjük.

3. Ismerjük be bűnbánattal, hogy a lelki örömeink élvezésében önzők voltunk. Kérjük Istent, hogy adja meg a lélekmentés boldogságát.

BÉKESSÉG A CSALÁDBAN

CSÜTÖRTÖK, JANUÁR 7. Javasolt bibliavers: „Igyekezetek, hogy szeplő nélkül és hiba nélkül találjon titeket békességben” (II. Péter 3:14)

A béke gyakorlati alkalmazására a család az első és a legalkalmasabb hely. Itt kell bemutatnunk békés szándékunkat. Türelemmel és önfegyelmezővel tarthatjuk fenn a családi békét.

1. A családi békére szükség van, mivel a család az egészséges társadalom éltető eleme. Napjainkban elburjánzott válások eredendő oka a gyülekezeti tagok közt is az, hogy a házaspár egyikike, vagy mindkettő nem tette meg az első lépést: nem békélt meg Istennel.

2. Adjunk hálát az Úr kegyelméért, hogy van sok példás életű család. Ezek a családok a gyülekezet és az egész társadalom legértékesebb egységei.

3. Kérjük Istent, hogy adjon erőt a próbákban levő házaspároknak a kísértések leküzdésére. A gyermekekért, a társadalom javáért és Istenünk dicsőítéséért legyenek a családok békések.

BÉKESSÉG AZ ÚR GYERMEKEI KÖZÖTT

PÉNTEK, JANUÁR 8. Javasolt bibliavers: „Azért tehát törekedjünk azokra, amik a békességre és az egymás épülésére valók” (Róma 14:19).

Pál apostol a lelkipásztorok és diakónusok minősítésének a leírásánál rámutat arra, hogy a vezetők alkalmasságának alapfeltétele a példás családi élet. Otthoni békétlenséget rendszerint átviszik a közösségi életbe. Aki a kisebb közösségben, a családban nem állja meg a helyét, arra nem lehet rábízni a nagyobb közösség vezetését.

1. Isten népének meg kell gondolnia, hogy a gyülekezeti viszályok akadályozzák a fő feladat: az Evangélium terjesztését. Széthúzó gyülekezet, egymást nem értékelő tagok nem mutathatnak olyan képet a világ előtt, ami az Úr munkáját a világ részére kívánatosná tenné.

2. Adjunk hálát az Úr gyermekei között élvezett békességetért. Ez a békesség gyógyír a lelkeknek. Adjunk hálát azért is, hogy Isten — ha hűségesek maradunk — az előálló zavarokat és összeütközéseket is jóra fordítja.

3. Kérjük Istenünk erősítő kegyelmét, hogy az Ő gyülekezete építői és nem rombolói legyünk, adjon önmérséklést szavainkban és tetteinkben a közösségi béke fenntartására.

BÉKESSÉG A FÖLDÖN

SZOMBAT, JANUÁR 9. Javasolt bibliavers: „Maga pedig a békességnek Ura adjon nektek mindenkor, minden tekintetben békességet. Az Úr legyen mindnyájatokkal” (II. Thessalonika 3:16).

Az imahét bibliai szövegei nyilvánvalóvá teszik, hogy a béke szerzője, adója a Mindenható Isten. A béke őrizői pedig az Úr tisztelői. Isten nélkül nincs béke az egyén életében, a családban, a gyülekezetben és a nemzetek között. A legeredményesebb és a legtöbb sikerrel biztató békemozgalom az, amit Isten vezet. Ha lesz béke Isten és ember között, akkor könnyű

lesz a békét létrehozni és megőrizni ember és ember, valamint a nemzetek között.

1. Valljuk meg, rossz úton kerestük a nemzetközi békét. A vélt ellenfél gyanúsítása és magunk békés óhajának a dicsőítése volt a cél. Istenre csak másodszorban gondoltunk.

2. Adjunk hálát amerikai és kanadai hazánkért és velük együtt több más országért, amelyekben nyugodt, békés életet élhetünk. Adjunk hálát azért is, hogy Isten kegyelme megőrizte a világot 42 esztendőn keresztül egy harmadik világháborútól.

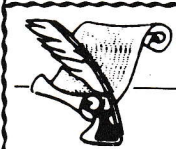
3. Könyörödjünk, hogy Isten uralma mindig teljesebb legyen e földön és az Ő békéje kösse össze a nemzeteket szeretetben.

Balázsi Károly

SZENT ESTE

*Míg szemem ráhajolt az Evangéliumra,
az Igéből fénylőbben fénylett fel egy titkos sugár,
áhitatba halkulva lelkemre szállt,
és íme, láttam mindent, átható élességgel:
a puha kánaáni éjben tündöklő Csillagot, a szendergő Gyermeket,
a jáakaratot hirdető angyalok karát,
láttam, amint a jászol felett, összedugják fejüket a három királyok,
minden szent s tiszta volt, s nem létezett már Titok,
csak gyolcs és pólya, József, Mária, a hódolni érkező pásztorok...
Aztán eltűnt — és én sokáig éreztem szívemben,
győzelemmé finomodott szeretetének erejét.*

NŐK ROVATA

Rovatvezető: DR. UDVARNOKI BÉLÁNÉ
609 Woodridge Drive, Murfreesboro, NC 27855

Elnök: Kish Ernőné
Alelnök: Bíró Gyuláné
Pénztáros: Háló Barnabásné
Titkár: Mátyás Kálmánné

Come In Lord Jesus!

From Mary and Martha, the two saintly women mentioned in the Gospel of Luke (10:38—42) and John (Chapter 11) much has been said and written. Mary was mentioned and also elevated as an example of a devoted hearer of the words of Christ. Martha, on the other hand, was praised for her agility in attending daily household tasks and her knowledge and interpretation of divine truth (John 11:21—27).

My purpose is not to consider further the praiseworthy abilities of these two great women separately, but to reflect on their lives and actions together — as Mary and Martha.

According to the story by Luke, Christ (and probably some of the disciples) came to a village (Bethany) where Mary, Martha and their brother lived. When Christ and his disciples arrived, Luke says: "A woman named Martha opened her home to him." She invited Jesus and his disciples to be her guests.

The compactness and brevity of Luke's story needs supplementary explanation. The story indicates that Martha and Mary were acquainted with the Lord and we can safely conclude that the Lord knew this little family intimately. It is rather difficult to think that these two saintly and wise women would invite into their home strange people whom they did not know. The emphasis in this case is on the word: *invite*. In one transla-

tion "Martha opened her home to him."

Neither would the Lord go into the house of a stranger and find himself in a comfortable and companionable situation as in Martha's home. According to my thinking, the Lord found a real welcome and restful peace there.

The most valuable teaching I find in the story of Martha and Mary is their *praiseworthy hospitality*. Their exemplary action puts new light on the word hospitality.

It is generally assumed that by hospitality the host is rendering a service to the guests, or they do a favor to the one who enters into someone's home. *The fact is, however, that hospitality is not a favor-giving, but a favor - or even more a blessing-receiving good deed.* Who was blessed in Martha's home when Christ glorified it with his presence, filled with heavenly treasure by his life-giving words and his calming counsel? The passage in the Epistle to the Hebrews (13:1) which reads "Do not forget to entertain strangers for by so doing some people have entertained angels without knowing it" underscores the above mentioned fact. The word "stranger" could have been taken literally in New Testament times, but in our time it means members not belonging to the immediate family.

The other observation of this story is the thought that *Christ will not enter into an inhospitable home*. There are many homes which cannot have the joy and blessing of the presence of

our Lord. And as a consequence one can ask the question — *is any home without Christ a Christian home?* Also one could ask, how can any home be a happy one without hospitality, not inviting guests? The guest need not be a prominent person. The Lord said: "And whoever welcomes — (in another translation: shall receive) a little child like this in my name, welcomes me" (Math. 18:5).

The home without a hospitable host is a dreary place, no matter how beautiful it is. But a modest home where guests are welcome will be adorned in the form of welcome guests, by Christ and angels.

Ruby Udvarnoki

Akik a csillagot látták

Mentek. Csillagbaveszve mentek...
Elhagytak álmot, meg keresztet...
Elmaradtak a nagy hegyormok,
Pusztá terek, a templomtornyok,
Messzi városok, tengerek,
Mosolyok, könnyek, emberek
S úgy mentek a nagy éjszakán át,
Akik a csillagot látták...

Nem álltak meg a határkőnél,
A völgykatlannál, hegytetőnél,
Nem kellett nekik többet semmi
Kívánság, csak egy, menni, menni,
Csillag után, a csillagért,
Nem kérdezték azt se, miért,
Csak mentek a nagy éjszakán át,
Akik a csillagot látták...

A fényre néztek, semmi másra,
Reájuk hullt az Úr világa,
Ragyogó, tiszta lett a lelkük,
Nem volt a földből semmi bennük,
Nem is voltak már emberek,
Mikor az égi Kisdedit
Csillag alatt áldón imádták,
Akik a csillagot látták...

Karácsonyeste, s mindig, máskor,
Csillagtűnéskor, lehulláskor,
Egy örök csillag fénye csábít,
Útvesztőkön utat világít.
S mennek utána százak, ezrek,
Maradnak álmok, meg kereszték,
S úgy mennek a nagy éjszakán át,
Akik a csillagot látták...

Kárász Izabella

BIBLIA MAGYARÁZÓ

1988. január 3.

A HEGYI BESZÉD (Máté 5:1—16)

A Sínai hegyen Mózes megkapta Istentől a Törvényt. Az Úr Jézus — megadta a hallgatóinak az ő tökéletes törvényét. A Hegyi Beszédet kilenc mondattal kezdi el, és minden mondat a „boldogok” szóval kezdődik. Azonban az időben ez egy gratuláló szó volt, amelyet gyakran használtak, amikor valakit üdvözölni akartak egy fontos és örömteljes alkalomkor, mint amikor házaspárnak gyermeke születik, vagy valaki valamilyen előnyben részesül. És Jézus használta ezt a mindennapi kifejezést, rámutatni arra, hogy milyen igazi öröm szolgálni Isten országában. És egyúttal rámutatott arra, hogy milyen út az, amely vezet az igazi boldogságra.

Ha figyelemmel olvassuk ezeket a „Boldogsági” tanításokat, hamar rájövünk arra, hogy ha akarunk élni egy Istennek szentelt életet, amint Jézus értelmezi azt, akkor nem élhetünk lépésben a világgal. Nehéz lesz és Jézus rámutat a nehézségre, mert nyíltan beszél arról, hogy az, aki így igyekszik élni, az kiteszi magát az üldöztetés, megvetés, rágalmazásnak. Ez a szenvedés hasonló ahhoz a szenvedéshez, melyeket a prófétáknak kellett elviselniük. De ennek a szenvedésnek közepe is boldogok lehetnek, mert tudják, hogy Isten befogadja az Ő örök országába az Ő hűséges tanítványait.

Isten országában élni már itt, e földi életben missziót, azaz „küldetést” jelent. Jézus tanítványai fel vannak hivatva a missziói munkára, hogy legyenek a földnek savai, és a világ világosságai. A sónak három tulajdonsága van: (1) Mint tisztító, vagy fertőtlenítőszer hat arra, amivel érintkezésbe jön. Kell, hogy Jézus tanítványai legyenek azok a tisztító és fertőtlenítő eszközök gondolataik, szolgálataik és cselekedeteik által. (2) Egy második tulajdonsága a sónak az, hogy azt, ami jó, megtartja a romlástól. Kell, hogy Jézus tanítványai ilyen eszközök legyenek

nek a társadalomban, amely megtartja a romlástól azt, ami jó, hasznos és áldásos. (3) A só ízt ad az eledelnek. Amint az eledel só nélkül íztelen, az élet is a krisztusi eljárás nélkül épp oly íztelen.

Mindebben kell, hogy Jézus tanítványai világító lámpák legyenek, melyet nem lehet eltakarni. Titkos keresztyénnek lenni lehetetlen dolog. Szükséges, hogy az emberek lássák a mi jó cselekedeteinket, és dicsőítsék a mi Atyánkat!

*

Aranymondattal: Máté 5:16

*

Napi áhítat:

Dec. 28. H. Ésaías 61.

Dec. 29. K. Máté 5:1—4

Dec. 30. Sz. Zsoltár 37:1—11

Dec. 31. Cs. Máté 5:5—9

Jan. 1. P. Máté 5:10—12

Jan. 2. Sz. Ap. Csel. 5:29—42

Jan. 3. V. Máté 5:13—16

1988. január 10.

AZ Ő- ÉS AZ ÚJ VALLÁS (Máté 5:21—26; 38—47)

Múlt vasárnap figyelembe vettük, hogy Máté Jézust úgy tárja elénk, mint egy második törvényadót, de aki sokkal nagyobb, mint Mózes. De mégis Jézusra úgy tekintettek, mint Isten minden követelményeinek a megtestesülésére. Jézus tanításai, és kiváltképpen az ő mások iránti önfeláldozó szeretete, összefoglalja és példázza a Törvény teljességét.

De ez nem jelenti azt, hogy mi, keresztyének ignorálhassuk a Tíz Parancsolatot. Jézus tisztán kiemeli, hogy Isten felelősségre vonja az embert a Törvény betartásáért — ez alapvető, kezdő pont, a legkevesebb a keresztyéni magaviselethez nézve.

De Jézus sokkal mélyebbre megy, mikor rámutat a Törvény jelentőségére. „Ne ölj!” Jézus szerint sokkal többet jelent, mint valakinek az életét késél vagy puskával kioltani. Ez a parancs magába foglalja azt a mások iránti haragot, gyűlöletet, irigységet, bosszúállást, stb., amelyből erednek a külső cselekedetek. „Ne paráználkodj!” Jézus erősen hangsúlyozza, hogy a testi vágy és erotikus nézet épp oly romboló, mint a testi paráználkodás. És így Jézus előad hat összehason-

lítást a farizeusi értelmezés módozata és az ő saját mélyebb magyarázata közt a Törvényre nézve; és erősen állítja, hogy ő egy új igazságosságot hoz.

Jézus jött, nem azért, hogy új Törvényt hozzon, sem azért, hogy tanácsot adjon az előhaladásra. Az ő tanításaiban rámutatott arra, hogy az ember hogyan reagál Isten Országáról szóló „Jó Üzenetre”. Az ő tanításai ismertető jelei voltak az ember részére, hogy hogyan kellene élniük úgy embertársaikkal, mint Istennel szemben. Istennek az ember iránti szeretete egy teljesen új nézetet jelentett az embertársaikkal való kapcsolatainkra nézve, amely oly radikális, mint Istennek az ember iránti szeretete. Jézus követelt egy igazságosságos életet, amely hűségesebb annál, mint az, amit az írástudók és farizeusok gyakoroltak. A farizeusok és írástudók magyarázataik a Törvényre nézve csak a külső cselekedetet vették igénybe; Jézus pedig behatott a benső indulatokra és érzelmekre és gondolatokra, amelyből erednek a külső cselekedetek.

*

Aranymondattal: Máté 5:43, 44

*

Napi áhítat:

Jan. 4. H. Rómabeliekhez 12:9—21

Jan. 5. K. Máté 5:17—20

Jan. 6. Sz. Máté 5:27—32

Jan. 7. Cs. Máté 5:33—37

Jan. 8. P. Máté 6:1—4

Jan. 9. Sz. Máté 7:5—15

Jan. 10. V. Máté 6:16—18

Bogár József

Ki tart meg?

Ki áll meg itt egy pernyi gondolatra?
Ki nem mutatja, mellet verni hogy tud?
Ki nem rak önként hálgyogot szemére?

Ki tör tovább a pillanat tüzenél?
Ki nem ragad meg lusta ködgomolyban?
Ki nem paródiát, de éltet élni bátor?

Ki látja meg, mi bennünket körülfol?
Ki ránt ki minket ocsmány agy-szurokból?
Ki mondja meg, hogy lesz-e nekünk holnap?

Csak Ő, ki megtart, s mindörökre élünk;
Az Őr, kiben szívünk, jövődönk, éltünk;
S betölti lelkünk áldott, tiszta fénye...

Földvári Sándor

SECOND
CLASS
POSTAGE
PUBLICATIONS

POSTMASTER: Send Form 3579 to
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd., N.E. Palm Bay, Fla. 32905

APOLLÓS

II. Rész

3. Ismeretekkel felvértezve indult Akhájába, aholis nagy „erővel és eredménnyel hirdette” az evangéliumot, elsősorban a szórvány-zsidóság körében (ApCsel 18:27). Innen került aztán el Pál kívánságára az általa alapított és sokféle néprétegből összetevődő korinthusi gyülekezetbe. Pál meggyőződően Apollós elhivatottságáról és használhatóságáról, megbízta a gyülekezet vezetésével (ApCsel 19:1). Úgy olvassuk, hogy: „Odaérkezése után nagy segítségükre volt azoknak, akik hívőkké lettek a kegyelem által, s nyilvánvaló nagy erővel cáfolta a zsidókat és bizonyította az Írásokból, hogy Jézus a Krisztus” (ApCsel 18:27—28). Itt két dolog tűnik ki: „segítségükre volt”, és „nagy erővel bizonyította” Krisztus istenfiúságát. Kétségtelen, hogy erre képtelen lett volna, ha nem részesül a „felülről jövő bölcsesség”-ben (Jak 3:17). Amiből következik, hogy Apollós Szentlélekkel teljes férfiú volt.

4. A korinthusi pártoskodást Pál örököltette meg (Kor. I. 3. r.). Kialakult egy Pál és egy Apollós mögé tömörült csoport. A pártoskodás veszedelmes dolog. Megoszt családokat, közösségeket, társadalmakat és szétrombolja a legszentebb köteléket az egymás iránti megbecsülést, és szeretetet. Pál fölteszi a kérdést: „Mert kicsoda Apollós és kicsoda Pál?” (Kor. I. 3:5). Majd egy természetből vett hasonlattal élve megadja a bölcs választ: Pál az ültető, plántáló, míg Apollós az öntöző, a gondozó (6. v.). Azt gondolhatnánk, hogy ez a bölcs felvilágosítás elegendő volt a korinthusiaknak. Ám azok „meghomályosodott értelmükkel” (Ef. 4:18) képtelenek voltak felmérni veszedelmes állapotukat. Az apostol leveléből tudjuk, hogy ezen kívül is éppen elég baj volt Korinthus-

ban... Bizonyos, hogy egy ilyen megosztott gyülekezet igencsak jó ugródeszkát jelentett volna a vezetés megszerzésére egy „karrierista” személy számára. Apollós azonban éppen e kritikus helyzetben bizonyította be, hogy *nem csupán megtért hívő, de korrekt ember is!* — Minden ember rendelkezik valamilyen lelki atmoszférával. Az Úr választott eszközei egységre, békességre és példás életre buzdítanak, ilyen légkört teremtenek, miáltal környezetük felüdül és felfrissül. Ez a Szentlélekkel való beteljesedés bizonyítéka. Mi milyen légkört árasztunk magunk körül a családban, a gyülekezetben, a társadalomban?

5. Apollós nemcsak művelt, de bölcs ember is volt. Istentől kapott bölcsességgel és tudománnyal rendelkezett, amint azt Salamonról olvasuk (Krón. I. 1:11—12). Inkább eltávozott a pártoskodó korinthusiak köréből, minthogynem fölemésztdjék közöttük. — Egyik gyülekezetben sok gondot okozott egy civakodó házaspár. A többszöri intés sem hozta meg a kívánt eredményt. Erre az egyik diakónus fölvetette a kérdést a prédikátor előtt: „Nem lehetne az értelmükre hatni?” Az Úr bölcs szolgája csupán ennyit jegyzett meg: „Ha lenne nekik, akkor igen.” — Apollós jól látta, hogy a korinthusiak bölcsesség nélkül való (Jak. 1:5). Viselkedésével megcáfolta a latin „Nomen est omen” közmondást, hogy ti. nevében a végzete. Apollós ugyanis annyit jelent, mint „pusztító”, „rombolást előidéző”, „vést hozó”. Ez a kiváló jellemű ember éppen az ellenkezőjét bizonyította, mivel sohasem rombolt, hanem épített és a Krisztus testét gyarapította az „üdvözülendők számával” (ApCsel 2:47).

6. Apollós további sorsáról igen keveset tudunk. Annyit azonban bizonyosan, hogy amikor misszióútjain más tájakra távozott, Pál apostol is-

mét szívesen vette volna, ha visszatér Korinthusba. Hiszen ott csak egy ilyen megfontolt és kiegyensúlyozottan bölcs szolgatárs lehetett volna alkalmas a vezetésre. Régi tapasztalat, hogy mindig azokból van hiány, akikre a közösségnek igencsak szüksége lenne... Apollós azonban *nem teljesítette* Pál kívánságát, és nem tért vissza a hírhedt városba (Kor. I. 16:12). Vajon engedetlennek tartható Apollós? Szerintünk nem, csupán óvatos volt, mert a békesség érdekében nem árt olykor a bölcs visszavonulás.

Amennyiben csakugyan tőle származik a Zsidókhöz írt levél, ez csak úgy jöhetett létre, hogy átmenetileg ő is Itáliában tartózkodott. Ugyanis a levél utolsó soraiból megtudható, hogy a Pál római fogságát megosztó „Timótheus kiszabadult, ha hamarosan megjön, vele együtt meglátogatlak titeket” (Zsid. 13:23). Azaz a zsidókeresztény atyafiakat Palesztinában. Majd így fejezi be levelét: „Köszönnek titeket az Itáliából(!) valók” (Zsid. 13:24b). Nem fér hozzá kétség, hogy ez a levél az üldözéseknek kitett Krisztus-hívő zsidó atyafiak számára íródott.

A Zsidókhöz írt levél tanulmányozása a Napnál is fényesebben ragyogja be annak a személyét, aki szerény, de szilárd jellemével, Szentírás-ismeretével, Krisztus-hitével és a testvérek iránti olthatatlan szeretetével úgy végezte el küldetését, hogy *személytelen tudott maradni!* Sokat tanulhatunk ebből, nem is szólva a levélről, amely méltán csatlakozik a páli levelek kimagasló sorához.

Bányai Jenő

„Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk, és az uralom az ő vállán leszen és hívják nevét: csodálatosnak, tanácsosnak, erős Istennek, örökkévalóság atyjának, békesség fejedelmének!” (Ésaiás 9:6).

„A történelem ajtó sarokvasa a betlehemi jászol kapuján van.”

Ralph W. Sockman